

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภวนา ๔ ของตำราจตุรจังหวัดลำพูน” เป็นการศึกษาแบบผสม (Mixed Methods) โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. เชิงปริมาณ

๑) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และข้าราชการตำรวจชั้นประทวน จากสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ จังหวัดลำพูน จำนวน ๖๗ คน และสถานีตำรวจภูธรแม่ทา จังหวัดลำพูน จำนวน ๑๓๘ คน รวมทั้งหมด จำนวน ๒๐๕ คน เป็นตัวแทนของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน

๒) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ของสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ จังหวัดลำพูน และสถานีตำรวจภูธรแม่ทา จังหวัดลำพูน เป็นตัวแทนของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีโควตา (Quota) โดยเปรียบเทียบจำนวนประชากรกับตารางมาตรฐานว่าด้วยขนาดประชากร และขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan)^๑ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน ๑๓๖ ตัวอย่าง จากนั้นจึงทำการหากลุ่มตัวอย่างของประชากรในแต่ละสถานีตามสูตรดังนี้

$N1$ = จำนวนประชากรแต่ละสถานี

$N2$ = จำนวนประชากรทั้งหมด

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{สูตรหากลุ่มตัวอย่าง} \quad \frac{N1 \times n}{N2}$$

ได้กลุ่มตัวอย่างของแต่ละสถานีตำรวจดังนี้

$$\text{๑) สถานีตำรวจภูธรบ้านธิ} \quad \frac{67 \times 136}{205}$$

กลุ่มตัวอย่าง = ๔๔ คน

$$\text{๒) สถานีตำรวจภูธรแม่ทา} \quad \frac{138 \times 136}{205}$$

กลุ่มตัวอย่าง = ๙๒ คน

รวมกลุ่มตัวอย่างสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ และสถานีตำรวจภูธรแม่ทา = ๑๓๖ คน

ข.เชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวนา ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informant) ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

๑. พระครูโสภณรัตนสาร	เจ้าคณะอำเภอบ้านธิ
๒. พระครูโสภิตรัตนโชติ	เจ้าคณะอำเภอมะทา
๓. นายภัทรพล ผัดดวงธรรม	ปลัดอำเภอบ้านธิ
๔. นายจรัส มณีจันสุข	ปลัดอำเภอมะทา
๕. นายวรชาติ ศรีไม้	นายกเทศมนตรีตำบลบ้านธิ

^๑ อุเทน ปัญญา, รศ., *ระเบียบวิธีวิจัย*, พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (เชียงใหม่ : พิมพ์ที่มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่, ๒๕๕๖), หน้า ๑๔๐.

๖. นายชุมพล ต้นไชย	นายกเทศมนตรีตำบลทาสบเส้า
๗. พันตำรวจเอกอัยยรัช กมลรัตน	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ
๘. พันตำรวจโทโสภณ ม่วงเฟื่อง	รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรแม่ทา
๙. ดาบตำรวจสมควร ใจกลาง	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรบ้านธิ
๑๐. ดาบตำรวจสุริยันท์ มณียัง	ผู้บังคับหมู่สืบสวน สถานีตำรวจภูธรแม่ทา

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวนา ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบ เครื่องมือดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
๔. นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
๕. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
๖. ปรับปรุงแก้ไข
๗. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง รายได้ และอายุราชการ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวนา ๔ ของตำราวจุทธจังหวัดลำพูน ทั้ง ๔ ด้านๆ ละ ๕ ข้อ รวม ๒๐ ข้อ ประกอบด้วย ๑) ด้านกายภาวนา คือ การเจริญกาย พัฒนากาย การฝึกอบรม การพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ๒) ด้านสัทภาวนา คือ การเจริญสัท พัฒนาศิลปะประพฤติ การฝึกอบรมสัท ให้ตั้งอยู่ในระเบียบวินัย ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เพื่อประโยชน์สุขของสังคม ๓) ด้านจิตตภาวนา คือ การเจริญจิต พัฒนาจิต การฝึกอบรมจิตใจ ๔) ด้านปัญญภาวนา คือ การเจริญปัญญา พัฒนาปัญญา การฝึกอบรมปัญญา ให้รู้เข้าใจสิ่งทั้งหลายตามเป็นจริง แก้ไขปัญญาที่เกิดขึ้นได้ด้วยปัญญา

โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องแสดงความคิดเห็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวนา ๔ ของตำราวจุทธจังหวัดลำพูน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

๕ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด

๔ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ มาก

๓ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง

๒ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ น้อย

๑ หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับ น้อยที่สุด

การตรวจสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้แก่ข้าราชการตำรวจของตำรวจจังหวัดลำพูน ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษาจำนวน ๓๐ คน เพื่อทดสอบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจคำถามในแบบสอบถามอย่างชัดเจนหรือไม่ เมื่อมีข้อบกพร่องก็จะทำการแก้ไขให้ถูกต้องแล้วจึงนำแบบสอบถามมาแจกให้กับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษา ดังที่ได้กำหนดไว้แล้วในส่วนของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา

ส่วนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวนา ๔ ของตำราวจุทธจังหวัดลำพูน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire)

๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๒. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑) พระครูภาวนาโสภิต,วิ.,ดร.	อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
๒) ดร.ไพเราะ สุภาพ	อาจารย์พิเศษหลักสูตรปริญญาโท
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
๓) ดร. นิกร ยาอินตา	อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
๔) ดร. เสน่ห์ ใจสิทธิ์	หัวหน้าสาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
๕) อาจารย์ประเด่น แบนปิง	หัวหน้าสาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและ วัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยได้ค่า IOC ๑.๐๐

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการวิจัยจำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cranbach's Alpha coefficient)^๒ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๗๘

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มประชากรจริงในการวิจัยต่อไป

^๒ สีน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท จูนพับลิชชิ่งจำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๙๑.

ข. เชิงคุณภาพ

การวิจัยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวะ ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูล โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นโครงสร้าง(Stuctured Interview) ซึ่งมีสาระสำคัญของการนำหลักภาวะ ๔ มาใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

๑. ผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาข้าราชการตำรวจของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน อย่างไร

๒. ผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภาวะ ๔ อย่างไร

๑) ด้านกายภาพ (การพัฒนากาย การฝึกอบรมกาย)

๒) ด้านสติปัญญา (การพัฒนาความประพฤติ การฝึกอบรมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัย)

๓) ด้านจิตตภาวะ (การพัฒนาจิตใจให้มีคุณภาพดี สุขภาพจิตดี)

๔) ด้านปัญญาภาวะ (การพัฒนาปัญญา การฝึกอบรมปัญญา)

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ก. เชิงปริมาณ

๑) การรวบรวมเอกสาร ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความงานวิจัย และเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารบุคคล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประคัมภ์พระธรรมฉบับเดิม หลักแม่บทของการพัฒนาตน

๒) ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม และขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ และผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรแม่ทา เพื่อขอความร่วมมือไปยังข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ และสถานีตำรวจภูธรแม่ทา หลังจากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓) ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย คือ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านธิ และสถานีตำรวจภูธรแม่ทา จำนวน ๑๓๖ คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

ข. เชิงคุณภาพ

ในส่วนของการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นวิธีการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้ที่ให้ข้อมูลที่สำคัญโดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) และทำการบันทึกข้อมูลโดยการจดบันทึกและบันทึกเทป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. เชิงปริมาณ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากรและพรรณนา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภานา ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภานา ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามี ความแตกต่าง จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ (Least Significant Difference: LSD) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

๑. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form)

๒. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๒) ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภานา ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของข้าราชการตำรวจของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน

๓) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ ดังนี้^๓

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย

^๓ อภินันท์ จันตะณี, การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยทางธุรกิจ, (ฝ่ายบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๔๙), หน้า ๓๕.

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

๔) การเปรียบเทียบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภานา ๔ ของตำรวจภูธร จังหวัดลำพูน วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น รายคู่ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

๕) ข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักภานา ๔ ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน ผู้วิจัยจะทำการ จัดกลุ่ม ตามประเด็นที่กำหนด ใช้ในแบบสอบถามปลายเปิด จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ โดยการแจกแจง ความถี่ (Frequency)

ข. เชิงคุณภาพ

๑) การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาทำการจัดกลุ่มข้อมูล (Data Grouping) ตามสาระสำคัญของประเด็นการสัมภาษณ์

๒) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยวิธีการพรรณนาความเรียงตามกำหนดไว้ พร้อมทั้งนำเสนอโดยวิธีการพรรณนาอ้างอิงคำพูดบุคคล